

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **M. I.**, zastoupen Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 6, Ostrava, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje**, se sídlem Křižíkova 8, Praha 8, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 7. 2020, č. j. KRPS-162642-16/ČJ-2020-010022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 11. 2020, č. j. 49 A 4/2020 – 57,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**
- IV.** Ustanovenému zástupci, Mgr. Ladislavu Bártovi, **se nepřiznává** odměna za zastupování žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Krajský soud v Praze usnesením ze dne 6. 8. 2020, č. j. 49 A 4/2020 – 19, ustanovil žalobci zástupce Mgr. Ladislava Bártu, advokáta, se sídlem Purkyňova 6, Ostrava, a vyzval jej k odstranění vad žaloby ve lhůtě 1 dne ode dne doručení žalobou napadeného rozhodnutí. Usnesení ovšem doručil (pouze) dne 6. 8. 2020 Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátovi.

[2] Dne 18. 8. 2020 krajský soud usnesením č. j. 49 A 4/2020 – 32 odmítl žalobu pro neodstranění vytýkaných vad podání (absence žalobních bodů apod.). Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2020, č. j. 1 Azs 323/2020 – 18, bylo toto usnesení zrušeno, jelikož krajský soud nezohlednil skutečnost, že usnesení o ustanovení zástupce, jež mu ukládalo povinnost doplnit žalobu, v době vydání usnesení ještě nenabýlo právní moci.

[3] Krajský soud již v průběhu řízení před Nejvyšším správním soudem doručil usnesení o ustanovení zástupce, ve kterém žalobce upozornil i na zbývající lhůtu k doplnění žaloby. Usnesení o ustanovení zástupce nabýlo právní moci dne 11. 9. 2020 (žalobce jej převzal na adrese bydliště v zemi původu).

[4] Krajský soud po vrácení věci napadeným usnesením znovu odmítl žalobu, neboť žalobce neodstranil vady podání (žaloba neobsahovala žádný projednatelný žalobní bod). Dle krajského soudu žalobci zbýval na doplnění žaloby jeden pracovní den, kterým bylo pondělí 14. 9. 2020. Žalobce však ani do dne vydání napadeného usnesení žalobu nedoplnil, neodstranil vady podání. I kdyby snad bylo možné uvažovat o tom, že lhůta k doplnění žaloby neběžela v době, kdy řízení o žalobě bylo pravomocně skončeno odmítnutím žaloby, tato lhůta by se musela rozběhnout po nabytí právní moci zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu. Rozsudek č. j. 1 Azs 323/2020-18 nabyl právní moci již v den jeho vydání (20. 10. 2020), ani do dne 20. 11. 2020 však zástupce žalobce žalobu nedoplnil. I z tohoto úhlu pohledu tedy lhůta pro doplnění žaloby marně uplynula.

II. Kasační stížnost

[5] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost, v níž namítl, že krajský soud měl žalobce vyzvat k doplnění žaloby opětovně, neboť nelze akceptovat, že by mohly být zachovány účinky první výzvy, zvláště s ohledem na potřebu zachování právní jistoty stěžovatele.

[6] V případě, že by lhůta běžela eventuálně od události, k níž došlo po vydání prvního usnesení o odmítnutí žaloby, musel by žalobce činit procesní úkony v době, kdy neběží řízení před správním soudem – což je zcela absurdní. Stejně tak nelze připustit, aby právní moc usnesení o ustanovení zástupce nastala po pravomocném skončení řízení o žalobě. Nelze akceptovat přístup soudu, který po žalobci požadoval, aby si nově vyvodil povinnost vyplývající z usnesení vydaného v řízení, které bylo již jednou pravomocně skončeno.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížnost je včasná, projednatelná a přípustná. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Krajský soud ustanovil stěžovateli zástupce a vyzval ho k doplnění žaloby ve lhůtě jednoho dne od právní moci svého usnesení. Usnesení však nebylo doručeno stěžovateli (toliko ustanovenému zástupci) a nenabývalo tak právní moci před rozhodnutím krajského soudu o odmítnutí žaloby pro její nedoplnění. Krajský soud sám v řízení před Nejvyšším správním soudem na tuto skutečnost upozornil.

[10] V pokračujícím řízení krajský soud již měl správně doručené usnesení o ustanovení zástupce, které stěžovateli bylo doručeno dne 11. 9. 2020. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku zrušil toliko usnesení o odmítnutí žaloby; usnesení o ustanovení zástupce, ve kterém krajský soud vyzval stěžovatele k doplnění jeho žaloby, však zůstalo v platnosti. Lhůta pro doplnění žaloby, která byla uložena krajským soudem, sice nemohla uplynout před skončením řízení před Nejvyšším správním soudem, ale počala znovu běžet od právní moci rozsudku tohoto soudu – věc se vrátila do řízení před krajským soudem. Neinformoval-li stěžovatel svého zástupce, že obdržel usnesení, které jej vyzývá k odstranění vad podání v jednodenní lhůtě, či pokud ani zástupce stěžovatele – právní profesionál – ihned po právní moci zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu (či v průběhu tohoto řízení) nekontaktoval krajský soud, resp. žalobu nedoplnil, nejedná se o pochybení soudu.

[11] Lhůta pro formulaci žalobních bodů je stanovena přímo zákonem. Zákon pak ani neukládá možnost obnovit běh (přerušit) této lhůty pro proběhnuvší řízení před Nejvyšším správním soudem či lhůtu prominout (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2012, č. j. 6 Ads 10/2012 – 41). Nedoplnil-li tedy stěžovatel, resp. jeho právní zástupce za něj, žalobní body ve lhůtě stanovené zákonem, na kterou výslovně upozornil krajský soud, nelze postupu krajského soudu ničeho vytýkat. V projednávané věci je navíc s podivem, že žalobce (resp. jeho zástupce) nečinili žádné aktivní kroky ani měsíc po doručení rozsudku Nejvyššího správního soudu.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[12] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl. Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ani z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[13] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalované, které by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, pak v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

[14] Obdobně jako krajský soud, nepřiznal ani Nejvyšší správní soud ustanovenému zástupci odměnu za zastupování, neboť ten postupoval způsobem, který nebyl účelný pro ochranu práv jeho klienta. V projednávané věci nedoplnil žalobu ve lhůtě stanovené zákonem, čehož si právní profesionál musí být vědom, přičemž obě kasační stížnosti byly bez takového doplnění zcela bezúčelné. S ohledem na neúčelnost provedených úkonů

proto soud neshledal důvody pro to, aby mohl ustanovenému zástupci přiznat jakoukoliv odměnu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. ledna 2021

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu